

THƯ VIỆN TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐOÀN KẾT

BÀI GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 12

Năm học: 2022 – 2023

Chủ đề: *“Kỉ niệm Quân đội nhân dân Việt Nam 22/12”*

I. Thời gian giới thiệu: Tháng 12 – 2022

II. Người giới thiệu: Cộng tác viên 4A1

III. Đối tượng nghe: Bạn đọc

IV. Địa điểm giới thiệu: Công thông tin điện tử trường Tiểu học Đoàn Kết

V. Hình thức giới thiệu: Video

VI. Âm nhạc: Hoàng Ngọc Ánh

VII. Viết bài: Lưu Thanh Tâm

VIII. Phụ trách: Trần Thị Ngọc Huyền

IX. Thông tin thư mục: *Cuốn Sách “Kể chuyện Cao Thắng”* - Hải Vy (Sưu tầm), H .- NXB: Lao Động, 2010 .- 28tr; 15x21cm

X. Nội dung: (có đính kèm)

Bạn đọc thân mến!

Kỉ niệm 78 năm Ngày thành lập quân đội nhân dân Việt Nam (22/12/1944 - 22/12/2022), 33 năm ngày Hội Quốc phòng toàn dân (22/12/1989-22/12/2022) là dịp để mỗi chúng ta ghi nhận công lao to lớn của những chiến sĩ đã và đang gìn giữ mạnh đất thiêng liêng của Tổ quốc. Đây cũng là dịp để mỗi chúng ta cùng cố gắng đóng góp một phần nhỏ bé cho sự phát triển của đất nước. Đi ngược dòng thời gian, thư viện Tiểu học Đoàn Kết cùng bạn đọc tìm hiểu cuốn sách: “Kể chuyện Cao Thắng” do nhà xuất bản Lao động, với khổ 15x21cm bề dày 28 trang.

Cao Thắng (1864-1993) quê làng Lê Đông, huyện Hương Sơn, tỉnh Hà Tĩnh. Ông là một danh tướng của cuộc khởi nghĩa Phan Đình Phùng ở Hương Khê, Hà Tĩnh vào giai đoạn Việt Nam là thuộc địa của Pháp. Ông là một “chỉ huy quân sự tài giỏi” mà còn là một “kỹ sư quân giới” sáng tạo.

Người đầu tiên chế súng theo kiểu Pháp:

Sau mấy tháng mày mò, vừa làm vừa rút kinh nghiệm sửa chữa, những người thợ rèn dưới quyền chỉ huy của Cao Thắng đã đúc được hơn 200 khẩu súng. Với loại súng này phải nhồi thuốc ở ống rời có chỗ cò máy để hạt nổ...Dù chưa thật ưng ý với loại súng này, nhưng loại vũ khí mới đã làm lòng các nghĩa sĩ.

Nhờ loại vũ khí này mà thanh thế của cụ Phan Đình Phùng lan rộng khắp nơi. Nhưng vốn là người có chí lớn, không bằng lòng với loại súng đã có, Cao Thắng đã nghĩ tới việc phải chế tạo được súng tối tân như súng trường của Pháp...

Đã làm thì phải làm to, mà kiểu súng của ta thì tốn nhiều thời gian quá, nào phải chùi súng, nạp thuốc súng...làm sao có thể địch với giặc Pháp. Muốn đánh với họ, tất phải có khí giới như họ mới được.

Đang suy tính... để tìm kiếm một khẩu súng Pháp mà chưa có cách gì thì bất chợt, có người của ta đến mật báo là trong ngày mai có hai lính Pháp ở tỉnh thành Nghệ An dẫn một toán lính tập chở mấy hòm bạc lên đồn Phó để phát lương cho binh lính. Nhận được tin cơ mật, Cao Thắng vỗ đùi hét lớn:

-Trời đã giúp ta phen này!

...Nhằm lúc địch không phòng bị mình nhảy ra đánh thì tất thắng rồi cùng Cao Nữ, Cao Đạt, Nguyễn Niên dẫn hai mươi cảm tử quân mai phục trong rừng rậm hiểm trở. Xé chiều hôm ấy, mọi việc đã diễn ra đúng dự kiến. Nghĩa quân thu được 17 khẩu súng và 600 viên đạn.

Cao Thắng cầm khẩu súng Tây lên ngắm nghía. Nước thép sáng xanh, bóng đèn soi gương được. Thật trả bù với loại súng hỏa mai của ta mỗi lần bắn lại phải nạp thuốc. Cao Thắng nghĩ, muốn đánh Tây lâu dài mà dùng súng hỏa mai là không ổn. Phải làm cách nào chế súng như của Tây thì mới ăn thua.

Cao Thắng bàn với Cao Nữ:

- Chú có biết ở vùng này có làng nào làm nghề rèn không?

Cao Nữ vỗ trán rồi nói:

- Em nhớ ra rồi, ở huyện Can Lộc có hai làng Trung Lương và Vân Tràng nổi tiếng nghề rèn mấy trăm năm nay.

Cao Thắng mắt sáng lên:

- Nếu vậy thì chú cải trang làm một người buôn đồng nát đi mua móng lừa, móng ngựa, các thứ sắt vụn, cày cuốc hỏng của nhà nông, đem về đập ra làm nguyên liệu. Còn ta sẽ qua các làng Trung Lương và Vân Tràng, đem “đại nghĩa” ra thuyết phục một số thợ rèn về đây giúp ta trong việc chế súng.

Cao Nữ nhận lời đi ngay. Cả hai cùng lên đường, nửa tháng sau họ cùng đem về những nguyên liệu cũng như thợ rèn. Nhưng Cao Thắng nhận thấy để làm được súng như Tây thì phải tìm thợ đúc, ông tìm đến dãy núi Thiên Đục...

Cao Thắng trở về được mấy ngày thì chàng trai dẫn sáu người thợ đúc đến giúp sức nghĩa quân. Trong đó có một người đã sáu mươi tuổi tên Quyên, tay nghề vững vàng. Ngày hôm sau mọi người đã bắt tay vào công việc.

Rồi những bộ phận đầu tiên cũng hoàn thành. Cao Thắng cho lắp nòng súng mới chế tạo vào các bộ phận khác, đem súng bắn thử, thì thấy lần này đạn đã bắn xa được bằng một phần ba của khẩu súng Tây.

Cao Thắng nói:

- *Bước đầu như thế này đã là tốt lắm rồi. Xin cảm ơn cụ và anh em phường đúc đã tận lực giúp đỡ nghĩa quân chúng tôi.*

Cụ Quyên nói:

- *Chúng tôi chỉ muốn đóng góp chút công sức nhỏ mọn của mình vào công cuộc đánh Tây, nào có đáng kể mà ơn huệ. Nhưng ông cứ yên tâm, chúng ta sẽ cùng nhau hoàn thiện để súng ta bắn chẳng thua gì của Tây.*

Các em học sinh thân mến! Với lòng yêu nước nồng nàn, tinh thần hăng say làm việc ông đã được nhiều người chung lí tưởng cách mạng góp sức nghiên cứu và sáng chế ra súng trường đầu tiên chống lại kẻ thù xâm lược.

Quả đúng như câu nói: “Kiên nhẫn đến tào nên sự xuất sắc. Tài năng đến từ một quá trình kiên nhẫn lâu dài.” (Gustave Flaubert).

Để được biết rõ hơn về quá trình nghiên cứu, chiến lược, chiến thuật của Cao Thắng mời quý thầy cô và các em cùng tìm đọc cuốn sách mang số đăng kí cá biệt TR3183 được đặt trong tủ sách lịch sử để được rõ hơn.

Hẹn gặp lại quý thầy cô và các em vào buổi giới thiệu sách lần sau!

NHÂN VIÊN THƯ VIỆN

PHÓ HIỆU TRƯỞNG

Lưu Thanh Tâm

Nguyễn Văn Tuấn